

[Miljøministeren]

naturplejen. Men dette kan vi nærmere drøfte under udvalgsbehandlingen.

Jeg finder også anledning til her at nævne den indsats mod NPO-forureningen, som netop er under forberedelse nu. Denne indsats, der navnlig sigter på at nedbringe landbrugets bidrag hertil gennem en mere miljørigtig anvendelse af naturgødning, vil også have en gunstig effekt på de marginale landbrugsjorder.

Også brugen af bekæmpelsesmidler er vigtig. Forbruget har været stigende i de sidste mange år. Det er en forkert udvikling, og den skal vendes.

Miljøministeriet arbejder for tiden med en redegørelse om bekæmpelsesmidler, og den vil blive fremlagt i dette folketingsår.

Vedrørende pkt. 3 om de statsligt ejede naturarealers forvaltning kan jeg medgive forslagsstillerne, at der er uhensigtsmæssige ting ved den fordeling af opgaver mellem skovstyrelse og fredningsstyrelse, som findes i dag. På den anden side vil jeg gerne gøre opmærksom på, at den opsplitning af arealforvaltningen mellem skovstyrelsen og fredningsstyrelsen, der nævnes i bemærkningerne til pkt. 3, ikke er korrekt. Det er skovstyrelsen alene, der varetager selve arealforvaltningen, mens fredningsstyrelsen varetager de overordnede fredningsmæssige hensyn også på statens arealer. Imidlertid har ministeriet i det seneste års tid drøftet internt, hvilke muligheder der vil være for at effektivisere ministeriets naturforvaltning, dvs. arealforvaltning, beskyttelse af dyr og planter samt friluftsliv, vel at mærke uden at etablere en mastodontorganisation.

Disse overvejelser berører ud over personalegrupper i ministeriet tillige i høj grad ministeriets samarbejdspartnere lokalt og centralt. Jeg er villig til at orientere miljø- og planlægningsudvalget om de overvejelser, vi gør os i miljøministeriet vedrørende dette spørgsmål, men jeg må som ansvarlig minister naturligvis fastholde, at det er min opgave at fastlægge opgavefordelingen mellem miljøministeriets styrelser.

Jeg har umiddelbart megen sympati for hensigten med forslagets pkt. 4, nemlig tilvejebringelse af flest mulige midler til sikring af vigtige naturarealer. Det har umiddelbart også min sympati, at tillige private virksomheder, fonde o.lign. kunne bidrage til en sådan fond. Jeg er dog på forhånd stærkt skep-

tisk med hensyn til, om der vil kunne mønstres private bidrag af betydning til denne fond. Endvidere er forslagsstillerne vel også opmærksom på, at en sådan fondskonstruktion vil kunne medføre betydelig uklarhed med hensyn til at placere ansvaret for den administration, der her finder sted.

Af disse grunde er jeg på forhånd skeptisk over for fondsløsningen, og forslagsstillerne er vel opmærksom på, at miljøministeriet med bistand fra erhvervsudvalget siden 1972 har opkøbt meget betydelige naturarealer med hjemmel i erhvervsloven. Men jeg er naturligvis også meget indstillet på at drøfte disse spørgsmål nærmere under udvalgsbehandlingen.

Efter denne ret positive gennemgang føler jeg til slut trang til at dryppe lidt malurt i bægeret. Det er min opfattelse, at forslaget i alt for ringe grad er opmærksom på, at det også er en opgave for den statslige arealadministration at skabe tilbud, så borgerne kan opleve naturen og søge sundhed og tilfredshed gennem friluftaktiviteter. Derfor er det vigtigt, når opgaverne prioriteres, også at medregne de omkostninger, der følger af denne opgave.

Dorte Bennedsen (S):

I de generelle bemærkninger til dette forslag nævnes det, at baggrunden for initiativet er de unægtelig meget dystre perspektiver, man har registreret for vores dyre- og planteverden gennem de sidste årtier, og socialdemokratiet deler denne bekymring for udviklingen, en udvikling, som jo både gennem forurening og hård eller måske snarere miljømæssigt forkert udnyttelse nu truer vores mest værdifulde naturområder.

Jeg vil ikke påstå, at der generelt har været døvhed for miljøsynspunkter, men de har været prioriteret i anden eller i tredje række forstået på den måde, at dersom de ikke kom på tværs af økonomiske, industrimæssige eller landbrugsmæssige interesser, kunne man da godt se med velvilje på miljømæssige foranstaltninger.

Vi må erkende, at sådan en holdning ikke længere er tilstrækkelig. Vores miljø og vores natur er nu så truet, at indsatsen for at redde den og beskytte den må have førsteprioritet over for en lang række andre hensyn, og der-